

Školní zpravodaj

Vánoční speciál 1/2022

Všechny události školy na jednom místě

Vážení čtenáři, tímto krátkým editorialem bych vám chtěl poděkovat za vaši trpělivost a podporu při tvorbě našeho prvního čísla školního časopisu a zpravodaje SOŠ Morava.

Tvorba školního časopisu je pro nás všechny zcela nová a přináší nám spoustu práce a překážek, kterým na cestě k časopisu musíme čelit. Ať už je to práce s nepraktickými programy, neschopnost domluvy a jednoty, neplnění termínů a další. Několik odvážlivců z naší školy se však této výzvy nezaleklo a díky tomu mohl vzniknout tento časopis. Za celý náš malý tým vám přeji příjemné čtení a doufáme, že se vám náš časopis bude alespoň trochu líbit.

1

NOVINKY

Náš časopis bude pravidelně informovat žáky o všech novinkách.

2

UDÁLOSTI

Události jsou nezbytnou součástí našeho časopisu, a proto budou jeho nedílnou součástí.

3

ZÁBAVA

Zábava je nesmírně důležitá, a proto v každém čísle najdete jistou porci zábavy.

Turnaj ve stolním tenise

Na straně 3 se dozvíte vše o našem školním turnaji.

Vánoce na škole

Strana 5 pojednává o naší výzdobě a akci bruslení celé naší školy.

Fotografická

školní soutěž

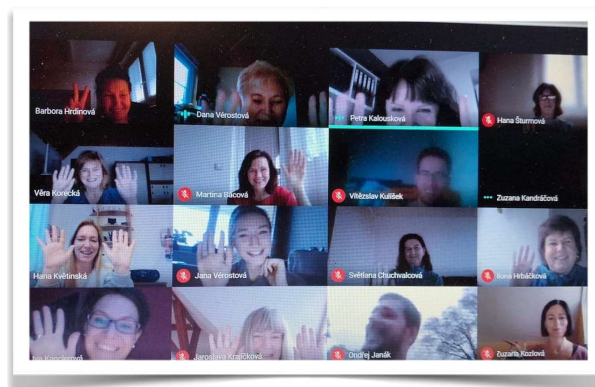
Kdo vyhrál školní fotografickou soutěž? To se dozvíte na straně 8

Autor: Max Sitta

Vrátí se distanční výuka ?

V březnu roku 2020 se stalo pro nás všechny něco zcela nevídaného.

11. března 2020 vydalo Ministerstvo zdravotnictví bezprostředně po jednání Bezpečnostní rady státu mimořádné opatření o zákazu osobní přítomnosti žáků a studentů na vzdělání a studiu na všech školách a školských zařízeních. Toto oznámení bylo na naší škole učitelé prezentováno jako maximálně 14 denní volno. Nikdo tehdy nevěděl, jak dlouho tento stav potrvá a jaké bude mít na nás všechny následky. Nikdo tehdy netušil, že někteří studenti budou doma bezmála rok. První týdny byly velice zmatené. Pro spoustu učitelů byl přechod z prezenční výuky do virtuálního prostoru zcela opodstatněný šok a někdy i komplikovaný problém. Já osobně tehdy distanční výuku formou úkolů naivně vítal s otevřenou náručí. Ráno vstát ve 12 hodin, mít celý volný den a v nepatrném časovém úseku udělat pár úkolů byl doslova sen. Poté přišlo mírné vystřízlivění s čím dál větším počtem úkolů, když si učitelé uvědomili, že se do školy jen tak nevrátíme. Stále to ale bylo něco velice příjemného. Později se přešlo na mnohem sofistikovanější výuku a to přes Google Meet formou videohovorů. Tuto formu už jsem moc radostně nevítal. Vstávání brzy ráno bylo stejné,

ale kvalita výuky nebyla a ani nemůže být nikdy srovnatelná s tou prezenční, i přes maximální snahu učitelů. Některé věci prostě distančně naučit nejde. Postupně jsem si tak uvědomil, že bych si znovu přál tu normální necovidovou dobu a chodit do školy dříve, než se mi nabitě vědomosti a chuť se učit po neustálem pobytu jen doma vytratí. Po zhruba 9 měsících doma jsem tak kromě kontaktu s mými přáteli vlivem covidu přišel také o některé vědomosti a schopnosti. Dnes při současné situaci snad už distanční výuka jako kdysi nehrozí. Minimálně ne plošně, ale pouze lokálně v ohniscích nákazy.

Autor: Max Sitta

„Distanční výuka nás všechny do jisté míry poznamenala. Některé z nás kily, některé zase zkušenostmi“

Stane se pan učitel Kulíšek novým Tony Hawkem ?

Do jedné z našich hodin třídy 3.B si náš oblíbený nejmenovaný student přinesl svůj dopravní prostředek, kterým si krátí cestu do školy. Všechny nás to sice překvapilo, ale nikoho z nás to natolik nefascinovalo a nenadchlo, jako pana učitele Kulíška. Ten se na něj ihned po příchodu zaměřil, prohlédl si ho a pustil se na testovací jízdu po třídě. Po tomto kaskadérském kousku nám přiznal, že ještě nedávno jezdil na podobném skateboardu. Nám tak bylo ihned jasné, že mezi sebou máme budoucího Tonyho.

Turnaj ve stolním tenise

Dne 20.12.2021 se na naší škole Moravě odehrál turnaj ve stolním tenise, tedy v ping pongu. Letos se ho zúčastnilo na 30 žáků, což je mnohem více než před 2 roky, kdy se ho účastnilo pouze 10 žáků. A k tomu bylo mnohem víc holek než kluků, čemuž přikládám důvod, že ho pořádal pan učitel Krkošek. Kromě žáků se však přidali i někteří účastníci z řad učitelů, a tím podpořili celý dojem turnaje a zábavnost jeho provedení. Samotný turnaj proběhl s malými komplikacemi. Občas se nemohl najít nějaký žák, či se ztratil učitel, a tak byli pořadatelé nuceni dělat kompromisy, a některým zápasům předpovědět výsledek, aby se mohlo pokračovat dál. Nakonec se však zápasy stejně odehrály, takže vše proběhlo v naprostém pořádku. K překvapení snad úplně všech se dostala paní učitelka Kozlová velice daleko v turnaji. Naprosto roznesla na kopytech opravdu každého, kdo se jí postavil do cesty. I přes její nepopíratelnou snahu jí její cestu k vítězství překazil jeden žák, Matěj Pospíšil ze 3.B. Ten nakonec dokázal zdolat snahu paní učitelky. Odnesl si sladký pocit vítězství ve velmi vyrovnaném zápase, a kromě dobrého pocitu medaili a taky nějakou odměnu za svou vytrvalost v tomto sportu.

„Martin Čadek sice vybojoval pouze 4. místo, ale i tak si získal naše srdce“ Max Sitta 20.12. 2021

Konečný výsledek tedy dopadl: 1.místem pro Matěje Pospíšila ze 3.B, 2. pro paní učitelku Kozlovou a 3. pro Martina Hnáta ze 4.B. Turnaj se celkově velice povedl a atmosféra byla neskutečná. Výborný dojem pomohl vytvořit houf fanoušků, kteří fandili, jak jen to šlo.

Autor: Robin Smékal

Škola na procházce po betlémech

Dne 22. prosince v 9:00 se několik lidí z naší školy zúčastnilo školního výletu do centra Brna. Procházka třídy 3.B začala na Malinovského náměstí u uměleckého díla žárovek. První zastávkou byl kostel svatých Janů s nádherným ručně vyřezávaným betlémem. Postupně se zde sešly všechny naše třídy. Další zastávkou naší cesty se stal velký betlém na Dominikánském náměstí. Zde se naše společné cesty tříd rozdělily a dál již pokračovala jen část 3.B v čele s paní učitelkou Slabou a paní učitelkou Kozlovou. Naše cesta pak opět pokračovala až na Zelný trh k výstavě o Václavu Havlovi. Zde nás paní učitelka Slabá začala obohacovat svým velice poutavým výkladem. Po 15 minutách se naše skupina opět dala do pohybu a zamířila do katedrály svatých Petra a Pavla. Naše cesta vedla přes Denisovy sady až na Šilingrovo náměstí. Zde jsme se rozloučili. Po celou dobu naší cesty nám paní učitelky zajišťovaly poutavý výklad se spoustou zajímavých příběhů a historek. Již dnes se těším na další ročník naší cesty po brněnských betlémech.

Autor: Max Sitta

Dne 21.12. proběhla školní soutěž o nejlepší výzdobu. Dle hodnotících kritérií tak výsledky vypadaly následovně:

1. MÍSTO 1.B
2. MÍSTO 3.B
3. MÍSTO 2.B

Hodnotící kritéria: koncept výzdoby, provedení, stromeček, ozdoby, adventní věnec, bonusové body např. zpěv koled. 1.B si odnesla zasloužené 1. místo, neboť nejen že naplnili všechny body kritérií, ale navíc získali bonusové body za zpěv koled a třídní učitel PhDr. Zderčík dokonce zapálil a držel u zpěvu koled adventní věnec :), čímž samozřejmě komisi naprosto ohromil. 3.B ačkoli měla opravdu vkusně vyzdobenou třídu a dokonce 2 vánoční stromečky, na výkon pana Zderčíka to nestačilo. 2.B se zapojila jazykově a to nejen přáními šťastných a veselých Vánoc v mnoha jazycích, ale i nabídkou cukroví a hlavně vitaminů v podobě mandarinek i s lístky, nejpíš pro štěstí. Všem umístěným gratulujeme a ostatní doufám motivujeme k lepším výkonům v příštím roce,

Komise: Mgr. Hrdinová, Mgr. Zapletalová

V minulých letech se pro studenty SOŠ Morava konalo bruslení v předvánočním čase. Ani letos jsme nevynechali a v úterý 21.12. jsme na kluzišti v Černovicích prožili parádní dopoledne. Možnost bruslit jsme si užívali do poslední chvíle a z ledu jsme odcházeli jak nejpozději to šlo. Užili jsme si spoustu zábavy. Samozřejmě nechyběly i nějaké ty pády, ale tak bez toho by to nebylo ono.

Autor: Mgr. Hrdinová, Michaela Vavříčková

20.října se naše škola účastnila projektu Tělo v rámci spolupráce s Univerzitou obrany Brno. Cílem tohoto projektu bylo zjistit aktuální tělesný a psychický stav mladé populace. Tohoto projektu se účastní střední školy a gymnázia po celé ČR. Projekt probíhal následovně:

měli jsme přijít v osm ráno do suterénu školy a převléknout se do sportovního oblečení. Dále až byl projekt připraven nás postupně zvali do posilovny, kde zapsali naše jméno a dále nás změřili a zvážili. Po zapsání těchto údajů nám vytiskli papír o tom, co o nás řekne naše výška a váha na náš věk. Například náš tělesný tuk v % i v kg, jestli je stavba našeho těla zdravá nebo spíše obézní aj.

Potom na nás čekaly slečny na odběr krve. Nebylo to nic strašného, jen nám píchly jehlu do prstu a tím udělaly malou díрку, z které tekla troška krve. Tu následně naplnily do zkumavky a díрку v prstu nám zalepily.

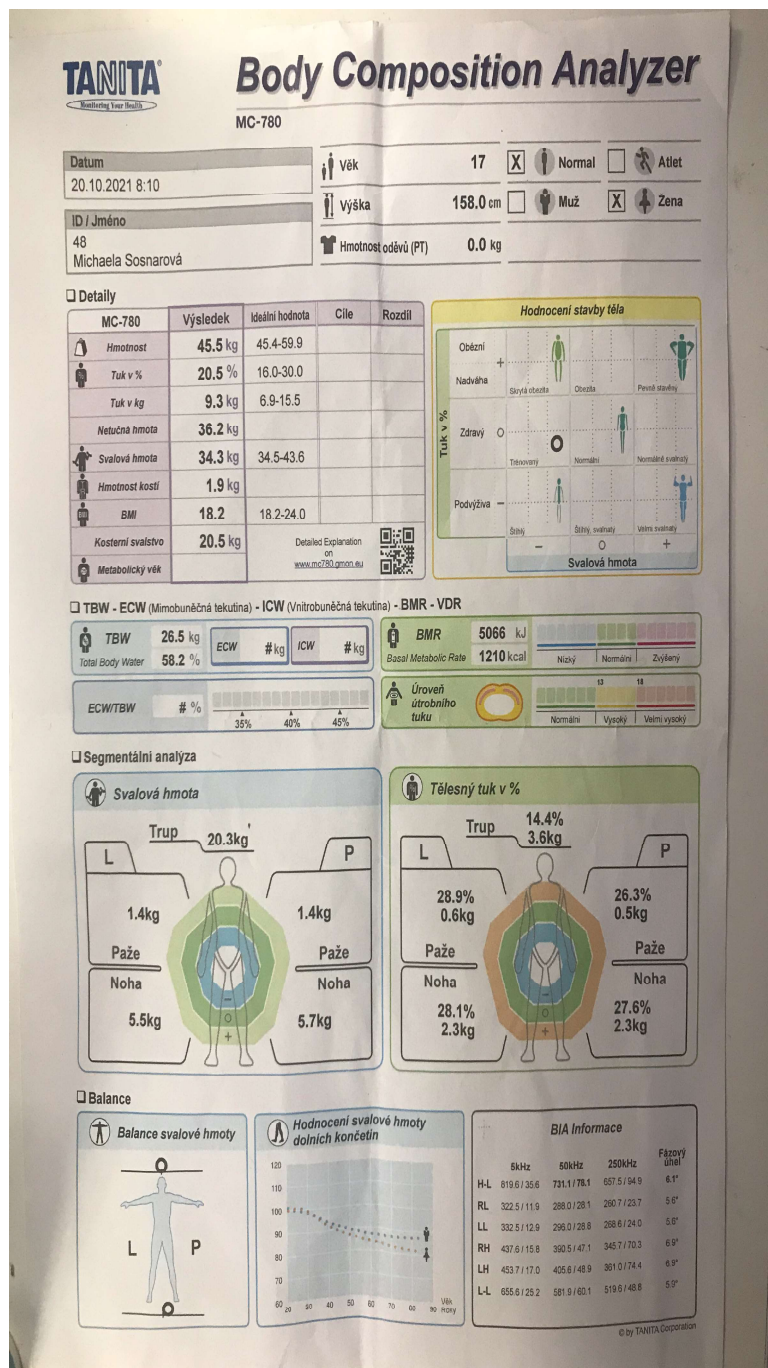
Další stanoviště probíhala v tělocvičně nebo v učebně 4.C. V tělocvičně jsme nejdříve šlapali na rotopedech 10 km v určité rychlosti, která se zvyšovala a snižovala. Nakonec i skok do dálky a člunkový běh.

V učebně 4.C probíhalo psychické testování formou dotazníků na počítači, které mělo říci něco o našem psychickém stavu. O vztahu k našemu životu, přátelích, rodině nebo jak se představujeme ve společnosti. A ve druhém dotazníku jsme odpovídali, jak trávíme čas detailněji. Například kolik hodin jsme přibližně na telefonu za týden, kolik hodin za týden trávíme spaním, čtením, učením, s rodinou nebo s naším přítelem. Pochopitelně šlo napsat i nula hodin.

Myslím si, že jen tím vyplňováním jsme zjistili dost o nás a jak ten čas doopravdy trávíme - jestli dobře nebo špatně, jestli něco děláme méně než bychom měli, nebo naopak více než by jsme měli a tím jsme se mohli zamyslet nad nějakou změnou v našem životě, tedy jak ten čas trávit lépe.

Do teď každopádně čekáme na výsledky z odběru krve, co by nám mělo poskytnout další informace. Jinak se tento projekt velice povedl.

Autor: Michaela Sosnarová

B.Šašová - Naděje

Jako růže, která nikdy
neuvadne, jako vítr,
který mi nikdy tváře
neovane, jako zvon,
který nikdy nezazněl.
Jako duše bez tváře,
jako prázdná slova
bez fráze, jen bloudím bez cíle,
skoro jako bez píle.

Jako temnota bez slunce
na druhé straně kde zapadá
bere s sebou všechny slzy,
všechny noci i dny ztracené
v iluzi, že zítra bude všechno lepší.

I když naše duše nám
už nepatří, slovy nám
je nevrací.

Plamínek byl zadušen,
až ztrácel svůj dech,
ale nikdy svůj hněv.

I kdyby byl zadupán do země,
nemůže být umlčen.

B. Šašová - Čas věřit

Otevírám ti srdce své,
vážu si mašli do lesklých
vlasů, přestávám věřit, že
nemám ti věřit, když srdce
mé buší při pohledu do tvých očí.

Když stačí jeden pohled,
pro lepší pocit, když
stačí slyšet ta dvě slůvka

z úst tvých, abych
cítla se jako v oblacích,
abych cítila, že chci dát ti, co můžu,
abych cítila ten krásný pocit.

Abych cítila, jak se mé srdce
tiše hojí, jak mě ten pocit unáší.
Přišel čas začít věřit, přišel čas
běhat na pobřeží.
Přišel čas, na který se čekat
vyplácí, cítím jak myšlenky mě
unáší.

Dám ti to nejcennější, co
mohu ti dát, daruji ti čas svůj
a budu chtít jen, abys trávil
ho se mnou, chci hladit tě
po tváři, až naše rty se spojí.
Chci tebe vedle sebe mít
až ráno se probudím.
Chci jen tebe a nic víc.

Autor: Beata Šašová

Autor: Renata Glacová

Hlasování o nejpovedenější fotografii
dopadlo následovně:

1. místo - fotografie č. 6
(Monika Vodičková, 3.A)

2. místo - fotografie č. 2
(Max Sitta, 3.B)

3. místo - fotografie č. 7
(Markéta Vrchovská, 4.B)

Vánoční den

„Kakao“, znovu jsem vdechla vůni a otevřela oči. Lehký nádech mléka a kakaa ve vzduchu mě přímo vábil. Vstala jsem a pomalu došla do kuchyně, opravdu jsem zde našla onen omamný šálek, ale nebyl pro mě. V tu chvíli mi došlo stejně jako každý rok, že už nejsem dítě, pokud chci kakao, budu si ho muset udělat sama. Když jsem nad tím tak přemýšlela, nebylo to nic hrozného a tak jsem si uvařila vlastní hrneček. Uslyšela jsem zapnutou televizi a v ní další z mnoha pohádek, sedla jsem si tedy na pohovku a upíjela svoje kakao. Už třikrát jsem dnes prošla kolem stromku, ale až teď jsem ho poprvé spatřila na denním světle v celé jeho kráse. Když jsem byla dítě, byl to magický moment, ráno jsem se probudila a uviděla nádherný stromek a ty úžasné blyštivé ozdoby. Teď mi problesklo hlavou, jak moc práce dalo ho ořezat tak, aby se vlezl do stojanu a při této vzpomínce mě zasvědčila ruka, kterou jsem si předchozí den poškrábala o jehličí. Co se musí nechat, třpytil se opravdu nádherně, nakonec jsem se tedy pochválila, jak skvělou práci jsem odvedla a znova si srkla kakaa. Den šel takto poklidně dál přes oběd až k večeři. Večeře byla výborná jako vždycky, všichni vypadali spokojeně a mě to naplilo pocitem klidu a míru. Pak přišly dárky, je to už nějakou dobu co vím, že Ježíšek je jenom milosrdenstvím pro děti, aby v šedém světě pocítily kousek magičnosti, ale ta nedočkavost, jestli jsem vybrala správný dárek, je ještě kouzelnější. Čekala jsem, co se stane a k mé radosti dárky vykouzly všem mnou obdarovaným úsměv na tváři. Já sama jsem byla za dárky velmi vděčná a u rozbalování ve mně některé probudily až dětskou radost. Den se pomalu schyloval k večeru a já jsem začala přemýšlet, o čem tento den vlastně je. Děti by řekly, že je o dárkách, rodiče dětí by řekli, že je o dětské radosti z dárků, ale podle mě to tak není.

Vánoce jsou den, kdy bychom měli nahlédnout do našich srdcí a uvědomit si, co je pro nás vlastně důležité. Dárky mohou být chápány jako nástroj k vyjádření citu, může to znít nelogicky, ale z mého pohledu to tak opravdu je. Lidé si neříkají, jak se mají rádi tak často, jak by měli, přijde jim to nadbytečné, ale dárky kupují jako samozřejmost. Pokud nám nestačí slova, je velmi snadné projevit, jak nám na někom záleží, právě dárkem. Málo co lépe řekne, jak moc člověka známe než dárek zvolený na míru. Tuto myšlenku mi vnukla jedna vánoční koleda, jmenuje se totiž Vánoce na míru a přesně o to by mělo jít. Každý člověk by měl s těmi, co má nejraději, zažít vlastní Vánoce na míru. Pokud člověk cítí lásku, pohodu, klid a mír v tu chvíli je všechno správně a na ten malý moment člověk dokáže zapomenout na vše, co ho trápí. Krása vánočního dne není zakořeněná v drahých dárkách, náboženských přibězích nebo zvycích, to vše je pouze pokus o co nejklidnější a nejdelší společně strávený čas. Opravdová krása se dostaví, pokud se nenecháme strhnout materialismem, otevřeme naše srdce a tím je necháme pocítit kouzlo rodinného klidu.

Autor: Tereza Šurá

Představení Antigona

6. 12. 2021 se žáci naší školy zúčastnili představení v brněnském bezbariérovém divadle Barka. Divadlo se pyšní svými neobvyklými herci. Hrají zde zdravotně postižené děti skoro s jakýmkoliv postižením, ať už mentálním či fyzickým. Můžeme tu vidět děti s Downovým syndromem nebo lehkou retardací.

Naše představení neslo název Antigona. Antigona je tragédie řeckého dramatika Sofokla, který je považován za jednoho z nejvýznamnějších antických dramatiků, jehož proslavily kromě Antigony hry Élektra a Král Oidipus.

Divadelní představení se věnovalo tématům posmrtného života, nepřízně osudu, úcty k bohům a zákonům, ale také poukazovalo na problémy dnešní doby.

Příběh byl jasný. Dva bratři zemřou při souboji, ale pohřben je jen jeden, což se nelíbí jejich dvěma sestrám, obzvláště Antigoně, která ho pohřbí i přes zákaz krále Kreonta. Ten Antigonu odsoudí k trestu smrti, ona se ale zabije sama a Kreon si uvědomí, že to byla chyba.

Na konci divadelní hry probíhal workshop, kde žáci dali zpětnou vazbu na otázky, co bylo motivem hry, jestli a čím byla hra moderní, kdo se více provinil, jestli Antigona, nebo Kreon, a rozhodli, jak by dopadl konec. Část hodnocení probíhala pomocí fazolí podobně jako kdysi v antice. Vyhrál tragický konec a hlavním viníkem byl podle obecnosti král Kreon. Většina se také shodla na tématech hry, kterými měla být sourozenecká láska, rodina, smutek a smrt.

Představení bylo velmi napínavé a zajímavé díky jeho zpracování a úžasnému hereckému výkonu herců. Hlavní role byly ztvárněny dvěma až třemi herci. Profesionální herci se stali oporou postiženým hercům. Tančili, zpívali, předříkávali repliky. Herci s Downovým syndromem vkládali do svých výkonů neobvyklé dávky emocí, jejich projev byl hodně hlasitý a výrazný. Často hráli své role mezi diváky. Dramatický projev byl doplněn současnou hudbou. Diváky mohlo také zaujmout prostředí, kde se představení hrálo, a zajímavé kostýmy herců.

Žáci se shodli na tom, že přes částečnou nesrozumitelnost projevu postižených herců byla návštěva zajímavou zkušeností. Ocenili nasazení všech herců i závěrečný workshop, který jim pomohl uvědomit si, čím je hra aktuální. Přece i dnes se potýkáme se zákony a nařízeními, které se ne vždy musí shodovat s naším morálním přesvědčením.

Autor: žáci 3.A

Kyberšikana

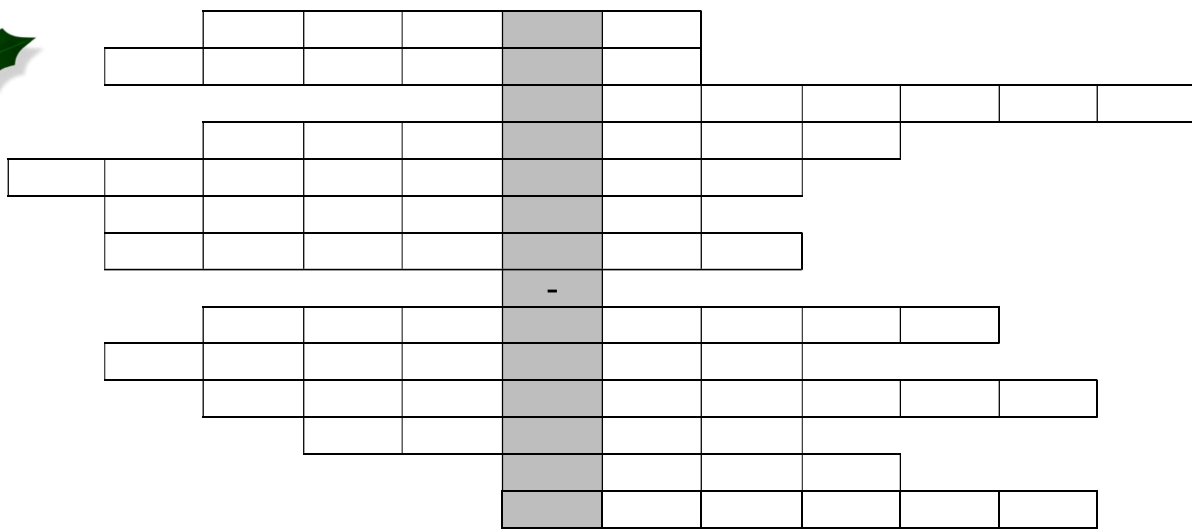
Kostlivec visící v šatníku lidské společnosti již od počátku prvních sociálních sítí, ne-li internetu samotného. Každý o ní ví, a každý tak nějak chápe, jak probíhá a jaké má mnohdy následky. S tímto tématem se již setkáváme i na školách, kde jsme o něm neustále poučováni a není tedy žádným překvapením, že se přednáška na toto téma odehrála i na naší škole, konkrétně v třídě 1.B. Přednášející byla strážkyně zákona, magistra Zdeňka Procházková z oddělení tisku a prevence. Ta zde s námi probrala fungování internetu, především tedy sociálních sítí a fakt, že navzdory tomu, že jsou právě sítě považovány za nebezpečné, není to tak úplně pravdou. Nebezpečnými totiž nejsou sítě, ale uživatelé samotní, kteří tyto sítě používají. Dále pak bychom neměli poskytovat zbytečně moc osobních údajů těmto sítím a nenahrávat na ně obsah obsahující kohokoliv, kdo si nepřeje být zveřejněn. Tedy neposkytovat fotografie a videa jiných osob bez jejich souhlasu. Rovněž nám bylo kladeno na srdce, abychom si ověřovali fakta a údaje, které na těchto sítích najdeme. Dále se pak přednáška přesunula k tématu nebezpečných výzev (challenge), které mohou mít vcelku nepříjemné následky pro lidi, kteří se jich účastní. Jako příklad byl uveden trend, kdy si lidé sprejují na zrcadlo různé obrazce hořlavou látkou a to následně zapalují. Za tento nádherný efekt ovšem mnozí zaplatili požárem svého obydlí nebo popáleninami na těle.

Zde ovšem přednáška nekončí, ta se totiž dále přesunula k tématu, který je jedním z největších působitelů potíží, to jest k sextingu. Je to prostě, dívka si píše s mladým chlapcem, který se k ní celou dobu chová mile, a v podstatě tak, jak by si přála. Vše to začíná vcelku nevinně, mnohdy si píšou nebo povídají o tom, jak se kdo má, kdo má jaké koníčky, a tak dále. Predátor se pak nenápadně přesune k různým požadavkům o fotografie jejího těla a obět', omámená tím, že si s ním rozumí, a že se chová mile, souhlasí a fotky pošle. Tím mnohdy začíná celý začarovaný kruh vydírání, že pokud nepošle další, rozešle je

u ní na škole a jejím rodičům. Obět' se takto dostává do situace, kdy nevidí jinou možnost, nežli dělat to, co si predátor přeje. Jeho požadavky se tak stupňují až do míry, kdy jsou pro obět' nesnesitelné. Ta je pak již pozdě nucena sebrat odvahu, a svěřit se rodičům, případně komukoliv koho zná a komu důvěřuje. Rodič si přitom změn v chování svého dítěte nemusí zprvu ani všimnout, a tak nemá ani ponětí o tom, čím si jejich dítě prochází. Nedostatečná komunikace rodiče s dítětem je jedním faktorů, který se na celé situaci podepisuje značně negativně. Tato problematika se ovšem netýká jen dívek, ale i chlapců. To nejhorší na tom všem je, že se věk obětí postupně snižuje. Telefony se do ruk dětí dostávají čím dál tím dříve, a to bez jakýchkoliv omezení, jako je třeba rodičovský zámek, kterým dnešní mobily mnohdy disponují. Přidáme-li k tomu fakt, že dítě ani není svými rodiči o bezpečnosti používání řádně poučeno, a to že mnohdy již tak vytižení rodiče nemají na své děti a jejich výchovu tolik času, kolik by potřebovali, otevírají tímto přístupem rodiče svým dětem jakousi Pandořinu skříňku skrývající mnoho nebezpečí. Stejně jako u Pandořiny skříňky, i zde na dně leží naděje. Naděje v podobě řádné komunikace rodiče s dítětem v podobě řádného poučení, a případně omezení používání mobilních zařízení dětmi. Nejsme-li schopni tento problém zcela vymýt, mohli bychom aspoň přestat prohlubovat tuto propast v podobě snižujícího se věku obětí.

Závěrem bych vám snad jen doporučil pustit si video, které nám bylo promítnuto během přednášky s názvem *Na hory (seznam se bezpečně)*.

Autor: Daniel Barteček

1. Jednou z vánočních tradic je lití rozžhaveného tekutého _____ do nádoby s vodou.
2. 26. 12. má svátek _____
3. Tradice zdobení vánočního stromku pochází z _____
4. _____ nesmí chybět v žádném štědrovečerním menu a její křížové pletení ochrání lidi u stolu před zlými silami
5. _____ nebo také betlém je nejčastěji plastické zobrazení Ježíšova narození
6. Pod talíř se štědrovečerní večeří se dává _____ , která má přinést po celý další rok dostatek peněz a hojnosti.
7. _____ je typicky vánoční rostlinou s červenými bobulkami, používá se na výzdobu domu a adventních věnců.
8. -----
9. _____ je druh jednoduché zábavní pyrotechniky, která se věší na vánoční stromek jako ozdoba.
10. Mezi nejrozšířenější vánoční tradice patří pečení vánočního _____
11. Jednou z novodobých vánočních tradic je _____ světlo, které rozvážejí skauti
12. Lístky _____ se využívaly k léčbě nejrůznějších chorob včetně neplodnosti, zřejmě proto se pod rostlinou symbolicky líbáme.
13. V Rusku roznáší dárky _____ Mráz
14. Období čtyř neděl před 25. prosincem nazýváme _____

Šéfredaktorka, editor a zábava:

[Dominika Vítkovičová](#)

Zástupce šéfredaktora, grafické zpracování, zpravodajství, fotografie, publicistika, umělecké texty, editor:

[Max Sitta](#)

Zpravodajství a umělecké texty:

[Michaela Vavříčková](#), [Beata Šašová](#), [Daniel Barteček](#), [Michaela Sosnarová](#)